

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Tomáše Kocourka a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobkyně: **M. S.**, zast. Mgr. Tomášem Verčimákem, advokátem, se sídlem Dřevná 382/2, Praha 2, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 9. 2024, č. j. MV-107542-5/SO-2024, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 12. 2025, č. j. 4 A 47/2024-38,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 16. 12. 2025, č. j. 4 A 47/2024-38, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Přehled dosavadního řízení

[1] Žalobkyně podala žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia. Ministerstvo vnitra (dále jen „ministerstvo“) žádost zamítlo rozhodnutím ze dne 30. 4. 2024, č. j. OAM-38268-16/DP-2023 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Proti prvostupňovému rozhodnutí žalobkyně podala odvolání, které žalovaná zamítla pro opožděnost rozhodnutím ze dne 17. 9. 2024, č. j. MV-107542-5/SO-2024 (dále jen „napadené rozhodnutí“). Žalobkyně se žalobou podanou k Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“) domáhala zrušení napadeného rozhodnutí.

[2] Městský soud žalobu zamítl rozsudkem ze dne 16. 12. 2025, č. j. 4 A 47/2024-38. Neztotožnil se s námitkou žalobkyně, že uložená zásilka obsahující prvostupňové rozhodnutí nebyla připravená k vyzvednutí dne 6. 5. 2024, jak tvrdila žalovaná, nýbrž až následující den. Z doručanky totiž vyplývá, že zásilka byla dne 6. 5. 2024 připravena k vyzvednutí a že žalobkyni byla téhož dne zanechána výzva s poučením o následcích nevyzvednutí zásilky. Údaje uvedené na doručence přitom zakládají vyvratitelnou domněnku jejich správnosti. Ten, kdo hodlá úspěšně zpochybnit údaje na doručence, musí

nejprve unést břemeno tvrzení a předložit taková skutková tvrzení, která jsou způsobilá tyto údaje zpochybnit. V posuzované věci však žalobkyně nepředestřela jinou srovnatelně pravděpodobnou verzi reality.

[3] Žalobkyně poukazovala na výzvu k vyzvednutí zásilky (dále jen „výzva“), která jí byla vhozena do schránky. Z výzvy je dle žalobkyně patrné, že za natisknutým textem „*vyzvednout si ji můžete dnes, tj.*“ jsou uvedeny pouze křížky, což znamená, že nebylo možné vyzvednout si zásilku dne 6. 5. 2024, nýbrž až následující den. Žalobkyně zároveň navrhovala výzvu provést jako důkaz. Městský soud tento důkazní návrh zamítl, protože zmíněný údaj není způsobilý vyvrátit, že dne 6. 5. 2024 byla zásilka připravena k vyzvednutí. To je přitom zřejmé již ze samotného tvrzení žalobkyně. Provedení tohoto důkazu by tak bylo podle městského soudu nadbytečné. Pokud byla na výzvě uvedena oznamovací věta „*vyzvednout si ji [rozuměj zásilku] můžete dnes*“, neznámá to nic jiného, než že zásilku bylo možné si tohoto dne na poště vyzvednout. Jsou-li za tímto oznámením uvedeny křížky, nijak to předtištěnou informaci nepopírá ani nevylučuje, pouze to indikuje, že bližší doba pro vyzvednutí není určena, a tedy lze zásilku vyzvednout kdykoliv během daného dne. Uvedené křížky nemohou nijak vylučovat, že zásilka byla dne 6. 5. 2024 připravena k vyzvednutí. Pokud by mělo být cílem oznámení sdělit, že zásilka bude připravena k vyzvednutí až od 7. 5. 2024, muselo by to být ve výzvě uvedeno. Nic podobného však žalobkyně netvrdila.

[4] Žalobkyně dále namítla, že ve výzvě byla uvedena odběrná doba k vyzvednutí zásilky až do 17. 5. 2024. K tomu městský soud uvedl, že je třeba rozlišovat mezi poučením o fikci doručení a informací pošty o době, po kterou je zásilka připravena k vyzvednutí v provozovně. Pokud by ve výzvě bylo uvedeno, že zásilka byla připravena k vyzvednutí až do 17. 5. 2024, jednalo by se pouze o informaci pošty, do kdy byla zásilka k dispozici k vyzvednutí v provozovně. Tato skutečnost však nemá žádný vliv na nastoupení účinků fikce doručení nebo na okamžik, od kterého byla zásilka připravena k vyzvednutí.

[5] Žalobkyně dále namítla, že lhůta pro podání odvolání začala běžet až doručením prvostupňového rozhodnutí jejímu zástupci. Ani s touto námitkou se městský soud neztotožnil. Prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno a vypraveno dne 30. 4. 2024. Žalobkyně však ministerstvu oznámila své zastoupení až dne 6. 5. 2024. Teprve od tohoto okamžiku se tak vůči ministerstvu stalo zastoupení účinné. Toto zastoupení nemohlo založit účinky zpětně pro úkony, které byly ministerstvem učiněny již dříve.

[6] Žalobkyně dále uvedla, že prvostupňové rozhodnutí bylo předáno k poštovní přepravě až dne 2. 5. 2024. Na podporu tohoto tvrzení navrhla důkaz výpisem *Track and Trace* z internetových stránek České pošty. Městský soud však tento důkazní návrh neprovedl, neboť ani pozdější datum vydání prvostupňového rozhodnutí ke dni 2. 5. 2024 by nemohlo na posouzení dané věci nic změnit. Zmocnění totiž bylo správním orgánem oznámeno a prokázáno plnou mocí teprve dne 6. 5. 2024.

II. Obsah kasační stížnosti

pokračování

[7] Proti rozsudku městského soudu podala žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) kasační stížnost, jejíž důvody podřadila pod § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

[8] Stěžovatelka namítla, že městský soud aproboval procesní vady odvolacího řízení a sám neověřil zpochybňovaný skutkový stav věci. Městský soud pochybil tím, že odmítl provést výzvu jako důkaz o skutečném počátku běhu lhůty dle § 24 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Jednalo se přitom o jediný důkaz, kterým by bylo možné objasnit okamžik počátku běhu této lhůty. Stěžovatelka tvrdila, že desetidenní lhůta pro vyzvednutí zásilky začala běžet dne 7. 5. 2024, a tedy uplynula dne 17. 5. 2024. Městský soud svůj závěr o tom, že tato lhůta začala běžet dne 6. 5. 2024, založil pouze na údajích uvedených na doručence. Podle stěžovatelky však není zřejmé, co by bylo výsledkem dokazování, pokud by městský soud provedl důkaz výzvou.

[9] Stěžovatelka trvá na tom, že prvním dnem, kdy bylo možné předmětnou zásilku vyzvednout, byl 7. 5. 2024. Dle stěžovatelky nemůže být sporu o tom, že vyzvednutí zásilky nebylo dne 6. 5. 2024 možné, neboť nebyla zastížena v místě doručování, a tak byla výzvou, která byla vložena do její schránky téhož dne, vyrozuměna o možnosti si zásilku vyzvednout.

[10] Z odborné literatury vyplývá, že desetidenní lhůta počíná běžet ode dne, kdy byla písemnost připravena k vyzvednutí. Který okamžik to je, se adresát dozví ze sdělení, které mu současně s oznámením o neúspěšném doručení písemnosti vloží doručovatel do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo. Z uvedeného je tedy patrné, že pro počátek lhůty je zcela klíčový den, který je ve výzvě k vyzvednutí zásilky uveden jako den, od kterého je možné si předmětnou zásilku vyzvednout. V posuzované věci bylo na výzvě uvedeno: „*vyzvednout si ji můžete dnes tj. xxxxxxxx*“. Městský soud si tento údaj z výzvy k vyzvednutí zásilky patrně nesprávně vyložil tak, že je možné si zásilku vyzvednout ještě ten samý den (tj. 6. 5. 2024) a uvedené křížky znamenají, že provozovatel poštovních služeb nespécifikoval, v jaký čas tohoto dne si může stěžovatelka zásilku vyzvednout. Stěžovatelka namítla, že křížky uvedené ve výzvě se nevztahují pouze k údajům hodinovým, ale k předmětnému datu („dnes“) jako celku. Jinými slovy, pokud je kolonka „*vyzvednout si ji můžete dnes tj.*“ proškrtaná, pak to znamená, že zásilku není možné vyzvednout v ten stejný den, během kterého byla výzva vhozena do poštovní schránky. Z toho vyplývá, že desetidenní lhůta nemůže začít běžet ve stejný den. To ostatně plyne již z prostého faktu, že doručovatel musí dokončit svůj okruh doručování všech zásilek, přičemž zásilky, které nebylo možné skutečně doručit, vrací v daný den na pobočku pošty k dalšímu zpracování. V daný den však již pošta nemusí mít dostatečně dlouhou otevírací dobu ke skutečnému vyzvednutí zásilky, což byl i případ stěžovatelky. Kdyby bylo možné zásilku v daný den vyzvednout, na výzvě by byl vyznačen i čas, kdy je tak možné učinit.

[11] O správnosti závěru stěžovatelky svědčí i skutečnost, že na výzvě byla stanovena odběrná doba až do 17. 5. 2024, což odpovídá tomu, že desetidenní lhůta začala běžet dne 7. 5. 2024.

[12] Stěžovatelka uvedla, že si ověřila u České pošty, kdy byla zásilka připravena k vyzvednutí. Na její dotaz učiněný telefonicky na zákaznické lince bylo stěžovatelce

potvrzeno, že pokud je kolonka „*vyzvednout si ji můžete dnes tj. xxxxxxxx*“ takto proškrtaná, pak to znamená, že ten stejný den není možné si zásilku vyzvednout a zásilka je připravena k vyzvednutí obvykle až následující den. Tuto informaci si stěžovatelka ověřila i pomocí emailové komunikace a podala dotaz podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Stěžovatelka na podporu svých tvrzení navrhla, aby Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) provedl jako důkaz vyjádření České pošty ze dne 5. 3. 2026, v němž tento doručující orgán uvedl, že v případě, kdy je možnost vyzvednutí zásilky téhož dne na tiskopisu proškrtána (uvedením křížků), je možné zásilku vyzvednout až následující den. Přestože se jedná o dokument vydaný až po skončení předmětného správního řízení, je podle názoru stěžovatelky způsobilý potvrdit zaužívanou dlouholetou praxi doručujícího orgánu při ukládání úředních zásilek na ukládací poště, včetně období, kdy bylo doručováno prvostupňové rozhodnutí v posuzované věci.

[13] Vzhledem k této informaci, která byla stěžovatelce na zákaznické lince České pošty sdělena, společně s výzvou, v níž byla odběrná doba vyznačena až do 17. 5. 2024, je evidentní, že lhůta pro vyzvednutí zásilky nemohla začít plynout dne 6. 5. 2024. Pokud tedy desetidenní lhůta začala běžet až dne 7. 5. 2024, pak skončila dne 17. 5. 2024. Patnáctidenní lhůta pro podání odvolání uplynula dne 3. 6. 2024, tedy v den, kdy stěžovatelka skutečně podala odvolání.

[14] Pokud by městský soud provedl navržený důkaz výzvou, pak by musel uzavřít, že údaje v ní uvedené jsou v rozporu s údaji uvedenými v doručence. Tím by byla vyvrácena domněnka o správnosti údajů uvedených v doručence. Tento závěr ostatně potvrzuje i doložené sledování pohybu doručované písemnosti na základě sledovacího systému České pošty.

[15] Stěžovatelka navrhla, aby NSS zrušil napadené rozhodnutí i rozsudek městského soudu a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

[16] Žalovaná ve svém vyjádření odkázala na napadené rozhodnutí a rozsudek městského soudu.

III. Posouzení kasační stížnosti

[17] Kasační stížnost je přípustná a projednatelná. Vzhledem k tomu, že v předcházejícím soudním řízení rozhodoval specializovaný samosoudce, musí soud dle § 104a odst. 1 s. ř. s. posoudit, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Pokud tomu tak není, odmítne ji pro nepřijatelnost.

[18] Kritéria přijatelnosti kasační stížnosti NSS vymezil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS. Kasační stížnost je přijatelná, pokud (i) se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či plně řešeny jeho judikaturou, (ii) se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně, (iii) je třeba učinit judikurní odklon, a (iv) by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

pokračování

[19] NSS dospěl k závěru, že kasační stížnost je přijatelná, neboť se městský soud dopustil vady řízení, která by mohla mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatelky.

[20] Podstata kasační stížnosti spočívá ve zpochybnění skutkového zjištění, že zásilka, jež obsahovala prvostupňové rozhodnutí, byla dne 6. 5. 2024 pro stěžovatelku připravena k vyzvednutí. Stěžovatelka tvrdí, že se tak stalo až dne 7. 5. 2024. To by znamenalo, že právní fikce doručení nastala až dne 17. 5. 2024 (resp. v tento den si stěžovatelka zásilku osobně převzala, takže by ani fikce doručení nenastala) a poslední den patnáctidenní lhůty pro podání odvolání by připadl na pondělí 3. 6. 2024. Odvolání by bylo v takovém případě podáno včas.

[21] Včasnost podaného odvolání je jednou z podmínek pro jeho věcné projednání. Správní orgán si musí vždy z úřední povinnosti učinit o splnění této podmínky úsudek a v závislosti na výsledku tohoto posouzení s odvoláním naložit (věcně jej projednat, pokud je včasné, anebo jej zamítnout pro opožděnost). Závěry o okamžiku doručení rozhodnutí a obsahu zásilky, tedy o včasnosti podaného odvolání, si správní orgán zpravidla činí na základě dokladu o doručení (tzv. doručenka). Podle konstantní judikatury doručenka zakládá vyvratitelnou domněnku správnosti údajů v ní uvedených (viz rozsudky NSS ze dne 22. 9. 2011, č. j. 1 As 106/2011-48, ze dne 8. 9. 2014, č. j. 8 As 56/2014-24, nebo ze dne 14. 3. 2024, č. j. 2 As 370/2023-32). Z informací uvedených v doručence ve spojení s příslušnými zákonnými ustanoveními o doručování a opravných prostředcích (v posuzované věci ve spojení s úpravou doručování a odvolání podle správního řádu) si správní orgán činí úvahu o včasnosti daného odvolání.

[22] Vzhledem k tomu, že k doručení prvostupňového rozhodnutí mělo podle městského soudu dojít tzv. fikcí doručení, je pro posouzení věci rozhodné, k jakému dni tato fikce nastala. Ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu stanoví, že „[j]estliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty“. Uložení zásilky musí předcházet výzva a poučení podle § 23 odst. 4 a 5 správního řádu. Podle § 23 odst. 4 správního řádu se adresát „vyzve uložením oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, odkdy a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout [...]“.

[23] Smyslem jakékoli právní fikce je umožnit, aby se za existující považovala situace, která je zjevně v rozporu s realitou a která dovoluje, aby z ní byly vyvozeny odlišné právní důsledky než ty, které by plynuly z pouhého konstatování faktu. Jde o nástroj výjimečný, striktně určený k dosažení právní jistoty jako jednoho z hlavních ústavních postulátů v podmínkách právního státu. Pokud má právní fikce splnit takto vymezený účel, musí být splněny všechny předpoklady, s nimiž zákon spojuje její vznik (viz nálezy Ústavního soudu ze dne 1. 10. 2002, sp. zn. II. ÚS 92/01, č. 115/2002 Sb. ÚS).

[24] Vznik právní fikce doručení podle § 24 odst. 1 správního řádu vyžaduje splnění všech zákonných předpokladů pro řádné uložení doručované písemnosti a marné uplynutí úložní doby. Běh úložní doby je nezávislý na vůli adresáta písemnosti i odesílatele. Právní fikce doručení je spjata výlučně s nečinností adresáta písemnosti v úložní době, a nikoli s jeho určitým úkonem, nebo úkonem správního orgánu (viz rozsudek NSS ze dne 8. 10. 2015,

č. j. 5 As 26/2014-19). Pro běh úložní doby je rozhodný okamžik, kdy si adresát zásilku mohl poprvé vyzvednout na ukládací poště. Desetidenní lhůta pro vyzvednutí písemnosti, která je rozhodná pro stanovení fikce doručení, proto začne běžet ode dne následujícího po dni, kdy si adresát zásilku mohl poprvé vyzvednout na ukládací poště (viz rozsudek NSS ze dne 8. 10. 2020, č. j. 8 As 3/2020-51).

[25] Z doručenky plyne, že dne 6. 5. 2024 byla zásilka obsahující prvostupňové rozhodnutí připravena k vyzvednutí. Na doručence je rovněž uvedeno, že žalobkyni byla v místě hlášeného bydliště zanechána výzva a poučení. Podle doručenky si stěžovatelka dne 17. 5. 2024 fakticky převzala prvostupňové rozhodnutí. Dne 3. 6. 2024 stěžovatelka podala odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí.

[26] Pokud by NSS vyšel pouze z výše uvedených skutečností, pak by bylo možné uzavřít, že závěry žalované a městského soudu týkající se včasnosti podání odvolání jsou správné. Dne 6. 5. 2024 byla zásilka obsahující prvostupňové rozhodnutí podle údaje v doručence připravena k vyzvednutí. Následující den (7. 5. 2024) začala běžet desetidenní lhůta podle § 24 odst. 1 správního řádu. Posledním dnem této lhůty byl čtvrtek 16. 5. 2024. Téhož dne nastala fikce doručení. Následujícího dne začala běžet patnáctidenní lhůta pro podání odvolání (viz § 83 odst. 1 správního řádu). Tento závěr vyplývá z § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu, který se aplikuje i na běh lhůty podle § 23 odst. 4 správního řádu a § 24 odst. 1 téhož zákona, třebaže se nejedná o lhůtu k provedení určitého úkonu v řízení (viz např. rozsudek NSS č. j. 8 As 3/2020-51). Posledním dnem pro podání odvolání by tak byl pátek 31. 5. 2024. Pokud tedy stěžovatelka podala odvolání dne 3. 6. 2024, podala by jej podle výše uvedených východisek opožděně.

[27] Stěžovatelka však zpochybňovala závěry plynoucí z doručenky. Zejména namítla, že zásilka obsahující prvostupňové rozhodnutí nebyla připravena k vyzvednutí dne 6. 5. 2024, nýbrž až následující den. To podle ní vyplývá z výzvy, která představuje jediný dostupný důkazní prostředek, který je způsobilý zpochybnit údaje uvedené v doručence, a proto ji navrhla provést jako důkaz.

[28] Doručenka v posuzovaném případě nebyla veřejnou listinou. Písemnost totiž byla doručována v rámci správního řízení, nikoli soudního řízení správního (viz rozsudek NSS ze dne 15. 1. 2025, č. j. 6 As 51/2024-39). Jak bylo uvedeno výše, doručenka zakládá vyvratitelnou domněnku správnosti údajů v ní uvedených. Ke zpochybnění údajů vyplývajících z doručenky musí adresát předeštit jinou, avšak srovnatelně pravděpodobnou verzi reality (viz rozsudky NSS ze dne 27. 4. 2006, č. j. 2 Afs 158/2005-82, č. 1327/2007 Sb. NSS, ze dne 31. 3. 2010, č. j. 9 As 65/2009-61, nebo ze dne 22. 2. 2024, č. j. 9 As 4/2024-34). Pro zpochybnění údajů uvedených na doručence tedy postačí, pokud adresát tyto údaje znevěrohodní předešlením jiné srovnatelně pravděpodobné skutkové verze, nemusí však nezbytně prokázat opak toho, co plyne z doručenky (viz rozsudek NSS č. j. 6 As 51/2024-39).

[29] S ohledem na výše uvedené lze konstatovat, že údaje na doručence lze vyvrátit srovnatelně pravděpodobnou verzí reality, přičemž k prokázání této verze reality není zapotřebí žádný kvalifikovaný důkazní prostředek (lze ji prokázat v zásadě jakýmkoliv

pokračování

důkazním prostředkem). Důkazním prostředkem pro zpochybnění údajů uvedených na doručence tedy může být i výzva.

[30] Stěžovatelka svůj závěr, že zásilka obsahující prvostupňové rozhodnutí nebyla dne 6. 5. 2024 připravena k vyzvednutí, rozporovala následujícími tvrzeními. Zaprvé tato skutečnost vyplývá z toho, že ve výzvě bylo uvedeno, že si stěžovatelka může zásilku vyzvednout „dnes, tj.“ načež byla kolonka vyplněna křížky („X“). Zadruhé stěžovatelka namítala, že ve výzvě byl jako poslední den odběrné doby uveden 17. 5. 2024.

[31] Podobnou věcí se NSS zabýval v již citovaném rozsudku č. j. 2 As 370/2023-32. Uvedl, že „nesouhlasí s krajským soudem, že se stěžovateli nepodařilo vyvrátit z doručenky vyplývající domněnku, že zásilka byla k vyzvednutí připravena již v pátek 24. 6. 2022. Stěžovatel předložil výzvu k vyzvednutí zásilky (vhozenou do jeho schránky dne 24. 6. 2022), na které je u řádku ‚Zásilku si můžete vyzvednout dnes‘ uvedeno ‚XXXXXXXXXXXX od XXXXXX do XXXXX‘, což je třeba vyložit tak, že dnes, tedy 24. 6. 2022, zásilka na poště k vyzvednutí připravena nebyla. U vedlejšího řádku ‚Nejpozději do‘ je pak uvedeno datum 7. 7. 2022 s tím, že následně bude zásilka vhozena do domovní schránky. Připadl-li poslední den 10denní lhůty podle ukládací pošty na 7. 7. 2022, pak lze v tomto případě i s poukazem na zmíněné symboly dovodit, že její běh započal až dne 28. 6. 2022, tedy v souladu s § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu den po dni, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty[...]. Na opakované výzvě k vyzvednutí zásilky pak je přímo uvedeno, že ‚Zásilka je připravena k vyzvednutí ode dne 27. 6. 2022‘ a ‚Zásilku si vyzvedněte nejpozději do 7. 7. 2022‘. Podle stěžovatele se zásilka na ukládací poště sice nacházela již v pátek 24. 6. 2022, roztríděna a k výdeji připravena však byla až v pondělí 27. 6. 2022, což nepovažuje s ohledem na víkendové dny mezi tím za nestandardní. [...] Nejvyšší správní soud tedy dospěl k závěru, že stěžovatel s pomocí výzvy a opakované výzvy k vyzvednutí zásilky dostatečně zpochybnil z doručenky vyplývající údaj o možnosti vyzvednout písemnost již dne 24. 6. 2022. Jeho tvrzení, že zásilky, které se nepodařilo doručit v pátek, ukládací pošta s ohledem na své možnosti k vyzvednutí připraví až v podělí, považuje Nejvyšší správní soud za *plausibilní*.“ Ke stejným závěrům pak dospěl NSS v rozsudku ze dne 5. 2. 2025, č. j. 7 As 219/2024-22.

[32] Z výše uvedeného plyne, že výzva může být způsobilým důkazním prostředkem k vyvrácení údaje obsaženého v doručence, pokud jde o určení dne, kdy byla uložena zásilka připravena k vyzvednutí.

[33] Městský soud nicméně v posuzované věci výzvu jako důkaz neprovedl, protože jej měl za neúčelný (ač nesprávně užil pojmu nadbytečný). Podle městského soudu totiž věta „vyzvednout si ji můžete dnes, tj. xxxxxxxx“ není způsobilá vyvrátit, že dne 6. 5. 2024 byla zásilka připravena k vyzvednutí. Městský soud, byť neprovedl důkaz výzvou, se vyjádřil k významu skutečnosti, která měla být podle tvrzení stěžovatelky výzvou prokázána. Vyšel z toho, že pokud byla ve výzvě uvedena oznamovací věta „vyzvednout si ji [rozuměj zásilku] můžete dnes“, neznamená to nic jiného, než že zásilku bylo možné si tohoto dne na poště vyzvednout, byla tedy připravena k vyzvednutí. Podle městského soudu uvedené křížky indikují, že bližší doba pro vyzvednutí není určena, a tedy že si zásilku bylo možné vyzvednout během daného dne již kdykoli.

[34] S procesním postupem městského soudu se NSS neztotožňuje. Městský soud *de facto* hodnotil obsah výzvy, aniž by jí však provedl důkaz, přičemž se odvolal na tvrzení stěžovatelky uvedená v žalobě, jimiž popsala obsah důkazního prostředku. Městský soud nemohl hodnotit význam křížků uvedených ve výzvě pouze na základě slovního popisu stěžovatelky, aniž by touto listinou provedl důkaz, a to nadto způsobem popírajícím interpretaci obsahu důkazního prostředku předestřenou stěžovatelkou. Tento důkazní prostředek přitom je způsobilý vyvrátit domněnku plynoucí z doručky, pokud jde o určení dne, kdy byla zásilka připravena k vyzvednutí. Městský soud tedy nemohl odmítnout provést stěžovatelkou navržený důkaz pro jeho neúčelnost a již vůbec ne pro nadbytečnost, jak výslovně uvedl. Městský soud v důsledku toho zatížil řízení vadou, která mohla mít vliv na zákonnost rozsudku. Městský soud v dalším řízení provede důkaz výzvou, případně též dalšími důkazními prostředky, budou-li účastníky navrženy.

[35] S ohledem na výše uvedené se NSS nemohl zabývat tím, zda městský soud správně interpretoval význam křížků ve výzvě, neboť jakýmkoliv hodnotícím úvahám musí předcházet řádné provedení důkazu. Městský soud při posouzení této otázky zohlední ve svém novém rozhodnutí též závěry judikatury uvedené v bodě [31] shora.

[36] Stěžovatelka v kasační stížnosti konkrétně nezpochybnila závěry městského soudu obsažené v bodech 36 až 46 jeho rozsudku týkající se vlivu doručení prvostupňového rozhodnutí jejímu zástupci na běh odvolací lhůty. NSS se proto touto otázkou nezabýval.

IV. Závěr a náklady řízení

[37] Vzhledem k výše uvedenému NSS v souladu s § 110 odst. 1 větou první s. ř. s. zrušil rozsudek městského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V souladu s § 110 odst. 4 s. ř. s. je městský soud vázán právním názorem uvedeným v tomto rozsudku. O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne městský soud (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. května 2026

Mgr. Tomáš Kocourek
předseda senátu